

[Inserat, trykt i **Aftenposten**, 19. april 2008 (s.4) – i amputert form, hvor sitatet som ble kommentert, var utelatt, slik at meningen ble uklar, jfr. originalteksten til venstre nedenfor]

RETRIEVER

Kan vi stole på noen?

Reidar Müller og Olav Orheim tar i sin kronikk 12. ds. for seg klimadebatten og dens slagsider, og skriver bl.a. følgende:

"Men hvorfor tar ikke klimaskeptikerne disse debattene i fagmiljøene og i de vitenskapelige tidsskriftene før de går ut i mediene? På denne måten kunne de fått kvalitetssikret sine idéer gjennom fagfelleevaluering, som er forskningsverdens beste måte for å etablere kunnskap".

At "klimaskeptikerne" blant forskerne ikke tar disse debattene i fagmiljøene, er positivt feil. Men det er når forfatterne uttaler seg om behovet for kvalitetssikring av idéer gjennom fagfelleevaluering, at det bærer riktig galt avsted. Resonnementet synes her å bunne i en forestilling om en symmetrirelasjon mellom de to sider – hhv. "de klimafrelste" og "klimaskeptikerne" – i den forstand at det påhviler begge parter en lik bevisbyrde eller behov for å få kvalitetssikret sine idéer.

Det er den som fremmer en hypotese om en gitt årsakssammenheng som har behov for kvalitetssikring. Den kvalitetssikringen er det skeptikerne som utøver. Skepsis er ingen idé eller hypotese som må kvalitetssikres. Skepsis er tvertom den tilnærming som er grunnelementet i den fagfelleevaluering som forfatterne betegner som forskningsverdens beste måte for å etablere kunnskap.

Aftenposten
Lørdag 19. april 2008

Skeptikerne sikrer kvaliteten

Reidar Müller og Olav Orheim tar i sin kronikk 12. april for seg klimadebatten og dens slagsider. At «klimaskeptikerne» blant forskerne ikke tar disse debattene i fagmiljøene, er positivt feil. Men det er når forfatterne uttaler seg om behovet for kvalitetssikring av idéer gjennom fagfelleevaluering, at det bærer riktig galt avsted.

Resonnementet synes her å bunne i en forestilling om en symmetrirelasjon mellom de to sider – henholdsvis «de klimafrelste» og «klimaskeptikerne» – i den forstand at det påhviler begge parter en lik bevisbyrde eller et likt behov for å få kvalitetssikret sine idéer.

Det er den som fremmer en hypotese om en gitt årsakssammenheng som har behov for kvalitetssikring. Den kvalitetssikringen er det skeptikerne som utøver. Skepsis er ingen idé eller hypotese som må kvalitetssikres. Skepsis er tvertom den tilnærming som er grunnelementet i den fagfelleevaluering som forfatterne betegner som forskningsverdens beste måte for å etablere kunnskap på.

ODD GUNNAR SKAGESTAD, Oslo